

Kommunalbestyrelsen skal høres. Politimestrene staar Justitsministeriet til Ansvar for hele deres Embedsførelse. Ogsaa et andet karakteristisk Træk vil jeg nævne. Den Beretning, som Politidirektøren i København aarlig udarbejder og indgiver, indgiver han til Justitsministeriet, men ikke til Kommunalbestyrelsen, hvad der dog skulde synes naturligt. Det er i det hele og store Statsmagts direkte Repræsentanter, der har Ledelsen og den afgørende Indflydelse ogsaa paa Politiet udenfor København. Og det er, som jeg sagde før, i og for sig naturligt, idet Politiets Opgave er af en saadan Art, at Staten som Samfundets øverste Repræsentant maa have Indseende med hele Politiet.

Af egentlige kommunale Opgaver skal jeg lige nævne Reguleringen af Færdselsforholdene, Tilsynet med Renligheden i Kommunen, maaske ogsaa Indseende med Bebyggelse og Boligforhold, skønt jeg ikke er ganske sikker paa, om dette ikke ogsaa er Statsopgaver; de andre Opgaver, som Politiet har, er rene Statsopgaver. Jeg tror ikke, det vil være vanskeligt for Kommunerne at give Afkald paa den nuværende ringe Indflydelse, naar de samtidig bliver fritaget for en Del af de Udgifter, de nu har til Politiet, og som for mange Kommuner er overordentlig store og tyngende. Naturligvis maatte Kommunerne dog paa en eller anden Maade yde en Godtgørelse til Staten, hvor den maatte overtage Funktioner, der maatte siges at være rent lokale: Bevogtning af Gader og Veje, hvor det sker af Hensyn til Færdselen, o. s. v. Det kommunale Politi maa nu ofte foretage Bevogtning af Gader og Pladser, hvor det aldeles ikke er paakrævet af Færdselshensyn eller Ordenshensyn, men hvor det udelukkende sker af Hensyn til Mulighed for, at der kan blive begaaet Forbrydelser paa det paagældende Sted; men i saa Fald maa det siges at være en Statsopgave. Derfor vil vi gerne forsøge paa, om det ikke skulde være muligt at vinde Tilslutning til den Tanke, at Politiet organiseres som Statspoliti; det blev, som sagt, af et Flertal i Kommissionen i Virkeligheden erkendt for at være den fornuftigste og mest rationelle Løsning. Vi vil dog ikke nægte vor Medvirken til en anden Ordning, hvis det skulde vise sig, at vi ikke kan faa vore Ideer gennemført. Men vi haaber, at det skal lykkes os.

Selve Lovforslagets Indhold skal jeg ikke komme videre ind paa. En af de betydeligste Forandringer fra den nuværende Ordning er den, at det københavnske Op-

dagelsespoliti overgaar til Staten. Hvis det ikke lader sig gøre at faa Politiet organiseret som Statspoliti, saaledes som vi ønsker det, erkender jeg, at man vel nok maa lade Opdagelsespolitiet som det egentlige Kriminalpoliti i København overgaa til Staten, idet jeg maa erkende, at der derigennem vil vindes noget i Retning af Centralisation og Samarbejde indenfor Kriminalpolitiet over hele Landet.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Statspolitiet, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det indeholder jo, som den første ærede Taler sagde, i det væsentligste Lønnings- og Pensionsbestemmelser for Statspolitiet tillige med Bestemmelser om, hvor stort dette skal være. Til dette Lovforslag har vi ingen væsentlige Indvendinger at gøre, idet vi kan acceptere den foreslaaede Ordning.

Hermed har jeg tilkendegivet vort principale Standpunkt til dette Spørgsmaal. Vi vil, som sagt, i Udvalget tillade os at arbejde paa at vinde Tilslutning til dette Standpunkt.

Alfred Christensen: Det foreliggende Forslag til Lov om Politiets Ordning er præget af det samme Synspunkt, som gør sig gældende i Loven om den nye Retsplejeordning: en Sondring mellem det kommunale Politi og Statspolitiet. Mit Parti og jeg er medansvarlige for den store nye Retsplejeordning — og det er godt det samme —, og vi kan jo ikke gøre nogen Indvending imod, at man arbejder videre efter de samme Principper, som er nedlagte i denne Lov. Mit Parti kan altsaa modtage det foreliggende Lovforslag — som er udarbejdet af dygtige og kyndige Folk gennem en Kommissionsbehandling —, saaledes som det er, og stiller ikke Fordring om Nedsættelse af et Udvalg, som vi anser for uforment. Men bliver Forslag herom stillet fra anden Side, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det.

I Anledning af den ærede sidste Talers (Jessen) Bemærkninger kunde jeg have Lyst til for egen Regning at komme noget ind paa den af Kommissionen afgivne Betænkning. Det er jo ganske klart for enhver, som læser den, at et stort Flertal indenfor Kommissionen, ja, maaske hele Kommissionen, har været gennemtrængt af Overbevisningen om det hensigtsmæssige, ja, næsten nødvendige i at skabe en ensartet Ordning for Politiet. Særlig naar henses til den Virksomhed, som Politiet kommer til at udøve som Kriminalpoliti under den nye Retspleje, maa dette ogsaa